

Над ставком широководим,  
Посеред очеретів,  
Там комар, славетний лицар,  
Під листом зеленим жив.

Грав у сурму голосную  
І до бою викликав,  
І в людей, і у звірини  
Крові безліч випивав.

І його ніхто на світі  
Ще й разу не подолів:  
Наш комар уславивсь гучно  
Серед мух і комарів.

Всі казали, що від нього  
Світ ще дужчого не знав,  
Сам комар тому повірив,  
Сам щодня про те казав.

Довго б наш комар щасливо  
У великій славі жив,  
Якби він не чув про лева,  
Що царем був у звірів.

Прилетіла муха жвава  
І казала, що вона  
Лева бачила і сили  
В світі більшої не зна.

Запеклося коло серця,  
Защеміло в комара,  
І ніяк забуть не може  
Він звірячого царя.

Мучить думка та проклята,  
Що від нього дужчий є,  
І у серці комаревім  
Гордість люта встає.

Ось випростує він крила,  
Знявсь і лісом вже летить,  
Аж туди, де лев могутній  
Пообідавши лежить.

В сурму голосно ударив:  
"Гей ти, леве, уставай!  
Будем битися, аж поки  
З нас комусь та прийде край.

Бо на цій землі широкій  
Місця двом немає нам —  
Хочу слави я придбати  
І собі, і комарам!"

Ту ж хвилину вже кусає  
Лева в ніс швидкий комар,  
І відразу, ревонувши,  
Скочив тут звірячий цар.

І запекла закипіла  
В них баталія в ту мить:  
В щоки, в ніс комар кусає,  
Налітає і дзижчить.

Лев лютує! Ще ніколи  
Так ніхто не дошкуляв!  
Одбивавшися, всю морду  
Вже він кігтями подрав.

Кров дзюрчить у лева з морди,  
Зовсім збувся сили він,  
Але поки ще держиться,  
Б'ється кілька ще хвилин.

Та комар усе лютіше  
Налітає, не вгава,  
І царева похилилась  
На дернину голова.

Закривавлений, безсилий  
Впав на землю дужий цар,  
І, зрадівши невимовно,  
Задзижчав тоді комар:

"Той у світі є найдужчий,  
Хто найдужчого здолів,  
Світлом слави осіяний  
Я вернусь до комарів!"

Він летить — великий лицар,  
Ліс потроху вже минав...  
А павук давно між листям  
Павутиння хитро ткав.

І комар у хитрі сіті  
Там заплутавсь і повис,  
Скрики жалібні відразу  
Тут почув зелений ліс:

"Так з великими буває!  
Нащо ж, доле, ти така?  
Подолати зміг я лева,  
Гину я од павука!"

Так загинув лицар славний,  
І павук його ізз'їв,  
І про нього всі забули  
Серед мух і комарів.